

(๓๓)

คำพิพากษา

สำหรับศาลอาชี

ในพระปรมาภิไธยพระมหาภักดิตริย์

ที่ ๑๐๓๐/๒๕๖๒

ศาลฎีกา

วันที่ ๘ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ความอาญา

ระหว่าง	พนักงานอัยการจังหวัดฝาง	โจทก์
	นายนิรันดร สว่าง ที่ ๑	
	นายเอกชัย สาตรแสง ที่ ๒	
	นายพงค์ โภแก้ว ที่ ๓	จำเลย

เรื่อง บุกรุก ความผิดต่อประมวลกฎหมายที่ดิน

จำเลยที่ ๑ ถูกตัดคืบ้าน คำพิพากษา

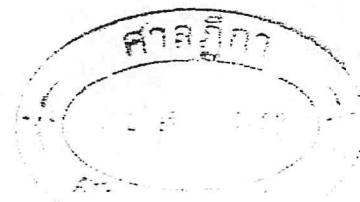
ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ลงวันที่ ๖ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ศาลฎีกา รับวันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

สำเนาลูกต้อง

ALM

(นายสุกชัย สงข) นิติกรชำนาญการพิเศษ

(๓๑ พ.)

ສຳຫັບສາລື

- ๒ -

ຈະຖກຟອງແລະແກ້ໄວ້ ເມື່ອວັນທີ ۲۱ ມິນາຄົມ ۲۵۵۴ ເວລາກລາງວັນ

ເປົ້າວັນທີ ۲۳ ກຸມພາພັນນົດ ۲۵۵۴ ເວລາກລາງວັນ ວັນເວລາໄດ້ໄປຮາກງູ້ຊັດຕ່ວນເນື່ອງຈານເປົ້າວັນຟອງ

ຈໍາເລີຍທີ່ສາມຮ່ວມກັນບຸກຽກເຂົ້າເປົ້ອມື້ອຄຣອບຄຣອງທີ່ດິນທີ່ປະກາສໃຫ້ເປັນເຂດປົງປົງປົງປົງທີ່ດິນ

ບຣິເວນບ້ານຫ້ວຍໃນ ພູມທີ່ ៥ ຕຳບລສັນທ່າຍ ອຳເກອຝາງ ຈັງຫວັດເຊີຍໃໝ່ ຜຶ່ງເປັນທີ່ດິນ

ຂອງຈັກອູ້ນີ້ໃນຄວາມດູແລຂອງສໍານັກງານກາປົງປົງປົງທີ່ດິນພື້ນເກະຕຽກຮ່ວມຜູ້ເລີຍໜາຍ ເນື່ອທີ່

ຄາໂມ ໄວ້ ៤២ ຕາງໆຈາກວ່າ ຜຶ່ງເປັນສາຫະລຸນສມບັດຂອງແພັນດິນປະເທດທີ່ໃຫ້ເປົ້ອປະໂຍ່ນ

ຂອງແພັນດິນໂດຍເນັພາຍເພື່ອປະໂຍ່ນໃນການຈັດສຽງທີ່ດິນໃຫ້ແກ່ເກະຕຽກຮ່ວມທຳກິນ ໂດຍຈໍາເລີຍ

ທີ່ສາມຮ່ວມກັນກັນສ້າງ ແພວກາງປ້າ ແລ້ວຢືດດື່ອຄຣອບຄຣອງປ່າລຸກສ້າງອາຄາຣາຈາວ

ຕ ທລັງ ແລະປ່າລຸກໄມ້ຢືນຕັນ ໂດຍໄມ້ມີລື້ອົບຄຣອບຄຣອງແລະມີໄດ້ຮັບອຸນຸມາດ ອັນເປັນການ

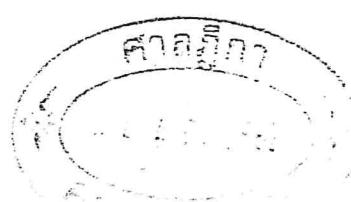
ຝ່າຝືນຕ່ອກງູ້ນາຍ ແລະເປັນກາຮຽນກວນການຄຣອບຄຣອງອສັງຫາຮົມທຮ່ພຍຂອງສໍານັກງານ

ກາປົງປົງປົງທີ່ດິນພື້ນເກະຕຽກຮ່ວມໂດຍປົກຕື່ສົກ ແຫຼຸກິດທີ່ຕຳບລສັນທ່າຍ ອຳເກອຝາງ

ຈັງຫວັດເຊີຍໃໝ່ ຈໍາເລີຍທີ່ ១ ເປັນບຸຄຄລຄນເດີຍກັບຈໍາເລີຍໃນຄຕີອານຸ້າໝາຍເລີຊໍານີ້

ບ. ៣២៣/២៥៥៨ ຂອງສາລືນັ້ນ ຈໍາເລີຍທີ່ ២ ເປັນບຸຄຄລຄນເດີຍກັບຈໍາເລີຍໃນຄຕີອານຸ້າ

ໜາຍເລີຊໍານີ້ ອ. ៣២៣/២៥៥៨ ຂອງສາລືນັ້ນ ຂອງໃຫ້ລົງໂທະການປະນາກງູ້ນາຍອານຸ້າ

ສຳຫັບສາລື

ນ/ນ

(ນາງຕົກລົງ ສາງ
ມີທີກອບໃນໜາງູ້ການພິເກຍ)

- ๓ -

มาตรา ๘๓, ๓๖๒, ๓๖๕ ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๙, ๑๐๔ ทวิ ให้จำเลยทั้งสาม

และบริการอสังหาริมทรัพย์ที่ดินที่เข้าไปยึดตือครอบครอง และนับโ值得จ้าวจำเลยที่ ๑ และที่ ๒

ต่อจากโ值得จ้าวจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในคดีอาญาหมายเลขคดีที่ อ ๑๒๓/๒๕๕๗ และ

คดีอาญาหมายเลขคดีที่ อ. ๓๐๗/๒๕๕๗ ตามลำดับของศาลชั้นต้น

ข้ามเส้นทั้งสามให้การปฏิเสธ แต่จ้าวจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ รับว่าเป็นบุคคล

คนเดียวกับจ้าวจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโ值得อย

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จ้าวจำเลยทั้งสามมีความผิดตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๒ ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๙ (๑), ๑๐๔ ทวิ

วรรคสอง การกระทำของจ้าวจำเลยทั้งสามเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท

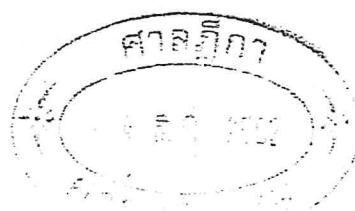
ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่ไม่โ值得หนักที่สุดตามประมวลกฎหมาย

อาญา มาตรา ๙๐ จ้าวจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ คนละ ๙ เดือน จ้าวจำเลยที่ ๓

มีกำหนด ๙ เดือน และปรับ ๓,๐๐๐ บาท ทางนำสืบของจ้าวจำเลยทั้งสามเป็นประโยชน์

แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโ值得ลดโทษให้คนละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๗๔ คงจ้าวจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ คนละ ๙ เดือน จ้าวจำเลยที่ ๓ มีกำหนด

เจ้าหน้าที่รับ

JM

(นางสาวกานต์ สงวน)
นิติกรชำนาญการพิเศษ

(๓๘ พ.)

สำหรับศาลไข้

- ๕ -

๖ เดือน และปรับ ๒,๐๐๐ บาท ให้ห้องโถงโภชนา堂 ๒ ปี

ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ให้จำเลยทั้งสาม

และบริหารออกจากที่ดินพิพากษา ยกคำขอให้นับโทษจำคุกจำเลยที่ ๑ และที่ ๒

ต่อจากโทษในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ. ๔๐/๑๕๕๖๐ และคดีอาญาหมายเลขแดงที่

ว. ๔๗/๑๕๕๖๐ เพื่อระหบลงคดีดังกล่าวศาลชั้นต้นรองการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยที่ ๑

และที่ ๒ คำขออื่นให้ยก

จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสามมีความผิด

ตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๙ (๑), ๑๐๔ ทวิ วรรคหนึ่ง แต่ไม่มีความผิด

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๒ นอกราชที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษา

ศาลชั้นต้น

จำเลยที่ ๑ ภูมิ

ศาลมีกำหนดสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว คดีนี้ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ พิพากษา

แก้ไขเลิกนัยอย่างลงโทษจำคุกจำเลยที่ ๑ ไม่เกินห้าปี ห้ามนิสัยความภูมิใจในปัญหา

ดำเนินคดีต่อ

นายสมชาย สุขุม
ผู้ตรวจคนเข้าเมือง จังหวัดเชียงใหม่
นักกฎหมายนิตย์ศึกษา

○

(๓๔ พ.)

สำหรับศาลอาชีวะ

- ๕ -

ข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๙ วรรคหนึ่ง

คงมีปัญหาข้อกฎหมายวิภาคของจำเลยที่ ๑ ประการแรกว่า โจทก์มีอำนาจฟ้อง

หรือไม่ เห็นว่า การกระทำตามฟ้องเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๘ (๑),

๑๐๙ ทวิ เป็นความผิดที่กระทำต่อรัฐ ไม่ใช่ความผิดต่อส่วนตัว พนักงานสอบสวนมีอำนาจ

สอบสวนได้แม้จะไม่มีคำร้องทุกๆตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๑

ดังนั้น เมื่อพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนคดีนี้แล้ว พนักงานอัยการยื่นมาเรื่องมีอำนาจ

ฟ้องคดีนี้ต่อศาลได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๙ (๑), ๑๒๐

และพระราชนูญติดพนักงานอัยการฯ มาตรา ๑๑ (๑) โดยมิต้องคำนึงว่า ผู้ร้องทุกข์

ให้ดำเนินคดีจะเป็นผู้ใด หรือร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่ใครบ้าง ผู้ร้องทุกข์ได้รับมอบอำนาจ

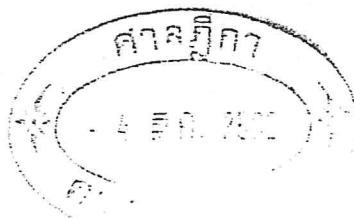
จากผู้เสียหายที่แท้จริงหรือไม่ และหนังสือมอบอำนาจดังกล่าวจึงปิดเอกสารแสดงมป กับ

มีตราสำคัญของผู้มอบอำนาจประจำทับไว้หรือไม่ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง

ปัญหาข้อกฎหมายตามวิภาคของจำเลยที่ ๑ ประการต่อมามีว่า คำฟ้องโจทก์

ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๕ (๕) หรือไม่ เห็นว่า

โจทก์บรรยายฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ วีรบุรุษที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

ถ้าไม่ชอบด้วย

วีรบุรุษ

เมืองท่าที่ ๗๗
จังหวัดเชียงใหม่

- ๖ -

วันเวลาได้มีประกายชัดคือเมื่อจนถึงวันพ่อ จำเลยหั้งสามร่วมกันบุกรุกเข้าไปยึดถือ

ครอบครองที่ดินที่ประกาศให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินบริเวณบ้านหัวยุ่น ใน หมู่ที่ ๕ ตำบล

สันทราย อําเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นที่ดินของรัฐอยู่ในความดูแลของสำนักงาน

การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ผู้เสียหาย เนื้อที่ ๓๗๒ ไร่ ๔๒ ตารางวา ซึ่งเป็นสาธารณ

สมบัติของแผ่นดินประเทศไทยเพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการ

จัดสรรที่ดินให้แก่เกษตรกรทำกิน โดยจำเลยหั้งสามร่วมกันก่อสร้าง แห้วถังป่า แล้วยึดถือ

ครอบครองปลูกสร้างอาคารราوار ๓ หลัง และปลูกไม้มีรากไม้ยืนต้นโดยไม่มีสิทธิครอบครอง

และมิได้รับอนุญาต อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และเป็นการรบกวนการครอบครอง

อสังหาริมทรัพย์ของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมโดยปกติสุขซึ่งคำฟ้องโจทก์

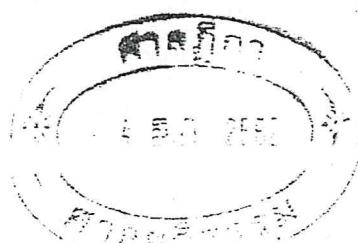
ดังกล่าวได้บรรยายถึงการกระทำการหั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยหั้งสามกระทำการผิด ข้อเท็จจริง

และรายละเอียดที่เกี่ยวกับวันเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำนั้น ๆ อีกทั้งบุคคลหรือ

สิ่งของที่เกี่ยวข้องด้วยพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี ซึ่งจำเลยหั้งสามมิได้

หลงข้อต่อสู้เกี่ยวกับคำฟ้องของโจทก์ คำฟ้องโจทก์จึงชอบด้วยประนีกฏหมายวิธีพิจารณา

ความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) แล้ว ส่วนโจทก์จะนำสืบรายละเอียดในชั้นพิจารณา

สำเนาถูกต้อง

(นายกุลเชิญ แสงชัย)
นิติกรชำนาญการพิเศษ

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๗ -

ได้สมคำฟ้องหรือไม่ ศาลย่อมนำข้อন้ำเส้นของโจทก์ดังกล่าวมาวินิจฉัยถึงการกระทำ

ของจำเลยว่าเป็นความผิดหรือไม่ เป็นคนละส่วนกัน ไม่ทำให้คำฟ้องที่ขอบด้วยกฎหมาย

กล้ายเป็นคำฟ้องที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ พิพากษาขอบแล้ว ฎีกาของ

จำเลยที่ ๑ พง.ไม้ขัน

พิพากษาเรื่อง.

นางยุรี วัฒนารักษณ์

นายธีระ เบญจรงค์โรจน์

นายธนิต รัตนะผล

ลงนามโดยตัวอักษร

ALM

(นายศุภชัย สังข์)
นิติการชำนาญธรรมพิเศษ

